

Arrest

nr. 55 599 van 4 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 16 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GARDIN, die loco advocaat D. DE FAUW verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 16 juni 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 20 juni 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 2 september 2010.

1.3. Op 19 oktober 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 20 oktober 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Lakhanpur, gelegen in Jhapa-district. In 2058 (Nepalese kalender, stemt overeen met 2001-2002 volgens de Gregoriaanse kalender) werd u in Nepal lid van de monarchistische 'Rastriya Prajatantra Party' (RPP). Sinds een breuk binnen de partij in 2061 (2004/2005) bent u lid van de 'Rastriya Prajatantra Party - Nepal' (RPP-N), die zich afsplitste van de RPP. Als partijlid nam u deel aan bijeenkomsten en was u actief tijdens de verkiezingscampagne in chaitra 2064 (maart-april 2008). U ging van deur tot deur om mensen te overtuigen voorstander te blijven van de monarchie. Omwille van uw politieke activiteiten waren de Maobadi (maoïstische strijders in Nepal) al enkele keren naar u gekomen om u te overtuigen uw activiteiten voor de RPP-N te staken en de Maobadi te verwoeden. Er werd bedreigd met verdere acties tegen u, mocht u hier tegenin gaan. Op 15/12/2064 (28 maart 2008) vielen enkele Maobadi uw huis binnen. U werd te voet door hen meegenomen, terwijl uw ouders thuis werden achtergelaten. Er werd u door hen gevraagd waarom u nog steeds campagne voerde. U werd geslagen. Het volgende wat u zich herinnert is dat u een drietal dagen later wakker werd in een ziekenhuis in Silguli, India. Dorpelingen hadden u in Chulachil (Ilam district) gevonden en naar daar gebracht. U bleef er ongeveer 15 dagen en trok nadien in bij uw oom in Nagaland (India). Drie maanden na uw aankomst in Nagaland, kreeg u het bezoek van ALFA, een terroristische groep. Ze wilden u meenemen, maar uw oom kon hen overtuigen dat niet te doen. Uit schrik door een terroristische beweging gerekruteerd te worden in India, bracht u de nacht op verschillende plaatsen door. Uiteindelijk nam u op 15 juni 2010 vanuit Delhi, in het bezit van een vals Nepalees paspoort, het vliegtuig naar Parijs, vanwaar u verder reisde naar België. Op 16 juni 2010 vroeg u hier in België asiel aan. U bent in het bezit van een kopie van uw staatsburgerschapskaart (Nagarikta Pramanpatra – vergelijkbaar met identiteitskaart), volgens welke u op 29 november 2004 een Nepalees paspoort verkreeg; een kopie van een brief van het 'Village Development Committee' (VDC) betreffende de aangifte van uw vader bij het VDC-kantoor naar aanleiding van uw ontvoering en een kopie van uw lidkaart bij de RPP-N.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er slechts weinig geloof kan gehecht worden aan de door u beweerde reisroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten. U verklaarde met een vervalst paspoort van Delhi naar Parijs gevlogen te hebben. Met uitzondering van de naam bleek u evenwel niet op de hoogte van andere identiteitsgegevens, zoals geboorteplaats en –datum en verblijfsadres, in dit paspoort (CGVS, p.3-4). Voorts wist u niet welk soort visum dit paspoort bevatte of door welk land het werd uitgereikt (CGVS, p.4). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie als bijlage aan het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat er op internationale vluchten veelvuldige identiteitscontroles zijn en dat de mogelijkheid bestaat om meermaals grondig te worden ondervraagd omtrent de reisdocumenten en de identiteit. Gelet op het grote risico op dergelijke controles kan aldus verwacht worden dat u meer details zou moeten kunnen verstrekken over uw paspoort en valse identiteit. U slaagde er evenmin in enig bewijs (vliegtuigticket, instapkaart, bagagelabels, etc.) neer te leggen van uw beweerde reisroute van Delhi naar Frankrijk (CGVS, p. 4).

Bovendien kan geen enkele geloof gehecht worden aan het door u voorgehouden politiek profiel. U beweerde sinds de oprichting van de RPP-N in 2061 (2004-2005) lid te zijn van deze partij. Voorheen was u lid van de RPP, waaruit de RPP-Nepal is ontstaan. Uw kennis van de RPP-N bleek evenwel volkomen onvoldoende. Zo verklaarde u dat toen u in de twaalfde maand van 2064 (maart-april 2008) Nepal verliet, Kamal Thapa en Pashupati Samsher J.B Rana tot dezelfde partij, met name de RPP-N behoorden (CGVS, p.6). Sinds de RPP-N zich evenwel in januari 2006 (Poush-Magh 2062) afscheurde van de 'moederpartij' RPP, behoren beide personen tot verschillende partijen. Kamal Thapa behoort sindsdien tot de RPP-N, waarvan hij de voornaamste leider is. Pashupati Samsher J.B. Rana bleef daarentegen bij de RPP en is nationaal voorzitter van deze partij. U situeerde deze splitsing ook verkeerdelijk in het jaar 2061 (2004-2005) (CGVS, p.7). U kon evenmin uitklaren wat aan de basis lag voor deze scheiding. U stelde verkeerdelijk dat Kamal Thapa zelf uit de RPP stapte omdat hij, in tegenstelling tot andere partijleden, een voorstander was van de monarchie (CGVS, p.6-7). Gevraagd of er nog andere mogelijke oorzaken waren voor deze splitsing, bleef u het antwoord schuldig (CGVS, p.7). Uit de ons beschikbare informatie blijkt evenwel dat Kamal Thapa uit de partij werd gezet omdat hij tot de niet-democratische regering van de koning Gyanendra was toegetreden en vervolgens wou deelnemen aan de lokale verkiezingen van februari 2006. Voorts stelde u dat met uitzondering

van Kamal Thapa de RPP-N geen andere nationale voorzitters heeft gehad (CGVS, p.7), terwijl uit de ons beschikbare informatie blijkt dat van oktober 2006 tot in maart 2008 de nationale leiding van deze partij in handen was van Rabindra Nath Sharma. Samen met Kamal Thapa was hij bovendien één van de oprichters van de RPP-Nepal. Geconfronteerd met zijn naam herkende u hem niet als zodanig (CGVS, p.8). Rajaram Shrestha herkende u ook niet als de ondervoorzitter van de partij (CGVS, p.8). Verder wist u niet of Kamal Thapa ooit werd gearresteerd (CGVS, p.9). U verklaarde verder actief te zijn geweest bij de parlementsverkiezingen van chiatra 2064 (april 2008) (CGVS, p.7). U beweerde evenwel verkeerdelijk dat het verkiezingssymbool van de RPP-N tijdens deze verkiezingen een ploeg was en voegde eraan toe dat de partij nooit een ander symbool zou gebruikt hebben (CGVS, p.8). Uit de ons beschikbare informatie blijkt evenwel dat uw partij tijdens deze verkiezingen het symbool van de koe gebruikte. De ploeg daarentegen is het symbool van de RPP en niet van uw partij, de RPP-Nepal. Volgens u werd niemand van uw partij rechtstreeks of onrechtstreeks verkozen bij de parlementsverkiezingen van 2064 (CGVS, p.7). Ook dit stemt niet overeen met onze informatie. Hieruit blijkt immers dat de RPP-N naar aanleiding van deze verkiezingen vier parlementszetels behaalde.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan uw profiel als jarenlang lid en medestander van de RPP-Nepal. Bijgevolg kan hierdoor evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen met de Maobadi. Deze zouden u immers bedreigd en ontvoerd hebben omwille van uw politieke activiteiten voor de RPP-Nepal. Zou u geviseerd worden door de Maobadi louter omwille van uw royalistische sympathieën, kan er overigens worden gewezen op informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal, blijkt dat royalistische sympathieën op zich geen voldoende basis vormt om doelwit te zijn van de Maoïsten. Zowel het UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) als het OHCHR (Office of the High Commissioner for Human Rights), organisaties die reeds geruime tijd op het terrein aanwezig zijn en de mensenrechtensituatie op de voet volgen, zijn niet op de hoogte van incidenten, specifiek gericht tegen personen met royalistische sympathieën of affiliaties. Zij wijzen er ook op dat verscheidene royalistische partijen actief blijven en over vertegenwoordigers beschikken in het huidige parlement.

Ten slotte kan worden gesteld dat de situatie in Nepal op dit moment niet langer van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal in feite niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer een risico van veralgemeend, willekeurig geweld.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit staat vooreerst niet ter discussie. Wat betreft uw lidkaart van de RPP-N en de brief van de VDC dient opgemerkt te worden dat opdat documenten geloofwaardig zijn, zij een coherente en aannemelijke asielerelatie dienen te ondersteunen, *quod non in casu*. De brief van de VDC betreft bovendien louter de weergave van de aangifte van uw vader. Deze laat niet toe zich uit te spreken over de waarachtigheid van deze aangifte. Bovendien vertoont deze brief een sterk gesolliciteerd karakter.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48, 49, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1957 (lees: 1951) en artikel 1, (2°) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, verwijst verzoeker naar de definitie van een vluchteling zoals bepaald in artikel 1 (A) 2 van de Conventie van Genève en voert hij aan dat het element “vrees voor vervolging” in voormelde definitie een subjectief-psychologisch element in hoofde van de kandidaat-vluchteling behelst en het element “gegronde vrees voor vervolging” inhoudt dat er een aannemelijk risico op vervolging is omwille van één van de in de Conventie van Genève vermelde redenen, alsook dat deze vrees tot vervolging gefundeerd moet zijn. Verzoeker wijst erop dat in casu niet getwijfeld wordt zijn nationaliteit, en dat er evenmin aan zijn lidmaatschap van de ‘Rastriya Prajatantra Party–Nepal’ (RPP-N) kan getwijfeld worden aangezien hij in het bezit is van een lidkaart van de RPP-N. Verzoeker onderneemt verder een poging om de motieven van de bestreden beslissing omtrent zijn reisverhaal, zijn politiek profiel en de situatie in Nepal te weerleggen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel en meer bepaald als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en zoals aan de commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de wet van 15 december 1980, en de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing niet afdoende wordt gemotiveerd en dat, naast de motivering dat verzoeker niet kan antwoorden op detailvragen omtrent diens partij, enig verder onderzoek naar het asielrelaas volledig ontbreekt.

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stukken toegevoegd.

2.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166 392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij de artikelen 48 en 49 van de vreemdelingenwet geschonden acht en het is de Raad ook niet duidelijk hoe de aangehaalde artikelen zouden geschonden zijn. Artikel 48 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Het betreft echter een algemeen geformuleerd artikel dat het recht op asiel voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatische inhoudt voor personen die zich op de vluchtelingenconventie juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet beroepen om asiel te verkrijgen. Artikel 49 van de vreemdelingenwet heeft enkel betrekking op de verblijfsrechtelijke toestand van erkende vluchtelingen in het Rijk en is derhalve niet op verzoeker van toepassing zodat de schending van deze bepaling niet dienstig kan worden aangevoerd.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) er slechts weinig geloof kan worden gehecht aan de door hem beweerde reisroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten, (ii) er ook geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door hem voorgehouden politiek profiel omwille van zijn onvoldoende kennis van de RPP-N, (iii) hierdoor evenmin geloof kan worden gehecht aan de door hem aangehaalde problemen met de Maobadi, (iv) uit de toegevoegde informatie blijkt dat royalistische sympathieën op zich geen voldoende basis vormen om een doelwit te zijn van de Maoïsten, (v) de situatie in Nepal op dit moment niet langer van dien aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, en (vi) de door hem voorgelegde documenten niet van dien aard zijn om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

2.5. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal in het eerste deel van de beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Uit het verzoekschrift blijkt overigens dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk kent zodat het doel van de uitdrukkelijke motivering in casu is bereikt. Verzoeker voert derhalve de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 19 oktober 2010 (CG nr. 1015416), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133 153).

2.6. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert heeft hij niet het minste begin van bewijs ingediend van zijn reisroute (ticket, instapkaart en bagagelabels). Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker de

overwegingen in de bestreden beslissing met betrekking tot zijn beweerde reisroute niet weerlegt. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.7. Ofschoon inderdaad niet aan verzoekers identiteit getwijfeld wordt, stelt verzoeker verkeerdelijk dat aan zijn lidmaatschap van de RPP-N niet kan getwijfeld worden omdat hij in het bezit is van een lidkaart van de partij. In de bestreden beslissing wordt immers terecht opgemerkt dat, opdat documenten geloofwaardig zijn, zij een coherent en aannemelijk asielaanvraag dienen te ondersteunen, wat in casu niet het geval is gelet op verzoekers ontoereikende kennis van de RPP-N. Van een kandidaat-vluchteling die politiek actief is voor een bepaalde partij en die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van politieke redenen kan immers een afdoende kennis worden verwacht omtrent zijn partij. Zo is het niet ernstig dat verzoeker de voornaamste leider van de RPP-N en de nationaal voorzitter van de RPP verkeerdelijk als leden van dezelfde partij beschouwt, hij de splitsing tussen de twee partijen verkeerdelijk in de tijd situeert, hij niet kan uitklaren wat aan de basis lag van deze splitsing, hij slechts één nationale voorzitter van de RPP-N kan geven en de naam van een andere nationale voorzitter en tevens één van de oprichters van de RPP-N hem onbekend is, hij ook de naam van de ondervoorzitter niet herkende, hij niet wist of de nationale leider ooit gearresteerd werd, hij verkeerdelijk stelt dat het verkiezingssymbool van de RPP-N tijdens de parlementsverkiezingen van april 2008 een ploeg was en hij eveneens verkeerdelijk stelde dat niemand van zijn partij rechtstreeks of onrechtstreeks verkozen werd bij deze verkiezingen. Verzoekers gebrek aan kennis over de RPP-N staat haaks op zijn bewering dat hij jarenlang medestander is geweest, van de RPP-N. Waar verzoeker betoogt dat hij steeds optrad als sympathisant en aanhangers, die geen uitvoerend mandaat hebben, niet op de hoogte zijn van alle details over hun partij, is de Raad van oordeel dat verzoekers gebrek aan kennis geen details betreffen. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, betreffen bovenstaande elementen de kernaspecten van het bestaan en de werking van de RPP-N die verwacht mogen gekend te zijn door iemand die volgens zijn verklaringen in 2001-2002 lid werd van de 'Rastriya Prajatantra Party' (RPP), sinds de breuk van de partij in 2004-2005 lid werd van de RPP-N, als partijlid deelnam aan bijeenkomsten en een "actief lid" was tijdens de verkiezingscampagne van april 2008 door van deur tot deur te gaan om mensen te overtuigen voorstander te blijven van de monarchie (CGVS, gehoor p. 8). Gelet op verzoekers ontoereikende kennis van de RPP-N, kan dan ook geen geloof worden gehecht aan zijn lidmaatschap van en activiteiten voor deze partij. Derhalve wordt ook geen geloof gehecht aan verzoekers problemen met de Maobadi die het gevolg zou zijn van zijn betrokkenheid bij de RPP-N.

In de bestreden beslissing wordt er verder terecht op gewezen dat, in zoverre verzoeker volgens zijn verklaringen zou gevisieerd worden door de Maobadi omwille van zijn royalistische sympathieën, royalistische sympathieën op zich geen voldoende basis vormen om het doelwit te zijn van Maoïsten. Verzoekers blote bewering dat burgers met royalistische sympathieën door de maatschappij worden uitgespuwd en ernstig bedreigd en onderdrukt worden, is onvoldoende om de objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd (CEDOCA antwoorddocument nep2008-038w (RPP quid actuele vrees) te weerleggen. De Raad leest immers in dit document: "*Volgens het UNHCR zijn leden van koningsgezinde partijen momenteel geen slachtoffer van intimidaties om puur politieke redenen, maar zullen eerder redenen van financiële aard of kleinere misnoegdheden aan de basis liggen van de ondervonden problemen*". Waar verzoeker poneert dat in casu geen daadwerkelijk onderzoek is gepleegd naar zijn vluchtverhaal, wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de kandidaat-vluchteling zelf en dat het de taak is van de asielaanvraag om de verschillende elementen van zijn aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken en het de taak is van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad stelt in casu vast dat verzoeker in de mogelijkheid werd gesteld zijn asielmotieven toe te lichten en stukken ter ondersteuning van zijn aanvraag in te dienen en dat de commissaris-generaal de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker heeft beoordeeld en, tot slot de veiligheidssituatie in het land van herkomst heeft onderzocht. De Raad wijst er overigens nog op dat indien verzoeker kritiek heeft op de objectieve informatie waarop de commissaris-generaal steunt, hij minstens een begin van bewijs zal moeten aanbrengen betreffende de onjuistheid van deze informatie.

2.8. De commissaris-generaal heeft zijn beslissing aangaande het niet toekennen van de vluchtelingenstatus afdoende gemotiveerd en besloot terecht verzoeker het vluchtelingenstatuut niet toe te kennen. Wanneer zoals in casu het asielaanvraag niet geloofwaardig is, is er geen reden om het te

toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève.

2.9. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de situatie in Nepal sinds de afgekondigde wapenstilstand in april 2006 niet langer van dien aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Dit besluit wordt ondersteund door het aan het administratief dossier toegevoegd CEDOCA-rapport over de veiligheidssituatie in Nepal en verzoekers blote beweringen over de "algemene situatie in Nepal" vermogen geenszins de objectieve informatie in het administratief dossier en het besluit dat daaruit is getrokken te ontkrachten. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121 481; RvS 15 december 2004, nr. 138 480).

2.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker op het Commissariaat-generaal werd gehoord en tijdens het interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij kon zich laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die de Nepalese taal machtig is. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS